

gyománnyoknak — természetesen — kötetlenebb kezelése is elképzelhető: Németh Éva pl. csak a geometrikusan stilizált női alakokkal utal a népművészetre, figuráit szabadon — aszimmetrikus rend szerint helyezi el. Viszont ez a szövege is műfaji határokat feszeget, s ez okon inkább mondok igent a hagyományt modern szellemben továbbépítő s Kordovánernél megfigyelhető törekvésekre.

Eddig, amit az első országos szőnyegkiállítás kapcsán el kellett mondanom. Korántsem az ítélelbíró tallárjában tetszelegve, még ha egyes ítéleteim kinyilatkoztatásnak tűnnek is. Úgy éreztem, e műfajról csak őszintén érdemes szólni — még akkor is, ha ítéletnek tetszetik. Hiszen oly keveset beszélünk róla.

SZILÁGYI MIKLÓS

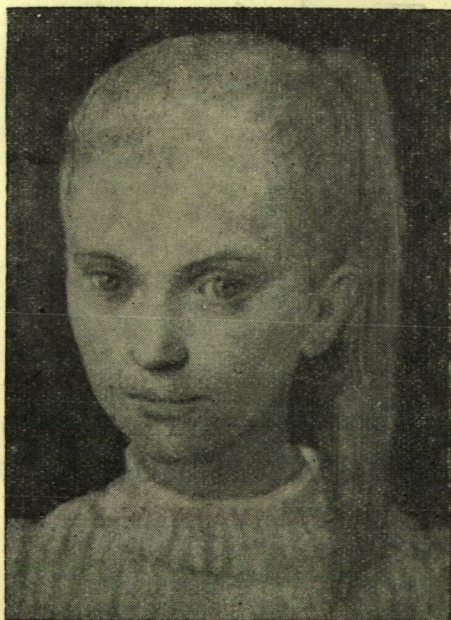
AZ OLVASÓ FIGYELMÉBE

Anyagtorlódás miatt decemberi számunkból néhány hagyományos rovatunk — Tanulmány, Fórum, Kijelentés, Kritika — kimaradt. (A szerk.)

KORREKCIÓ

A Tiszatáj 1967. novemberi számában jelent meg „Egy ismeretlen Szántó-Kovács-fénykép margójára” c. cikkem. Az egyik mondatot egy szó hiánya értelmetlenné tette, melyet a szerkesztőség is észrevételezett. A mondat helyes szövege a következő: „Hetényi Etelka *nagyapja* Szántó-Kovács János testvére volt.”

LÁSZLÓ JÓZSEF

Winkler László: Kislányarckép